Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

13

Προικοσύμφωνο

φ. 12^{r-v},:13^{r}

/Φ 9

/ [Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος ἀμήν. Καὶ τῆς ὑ / [περευλ]ογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. 1680/ἐν μηνὶ Μαρ / [τί]ου 26 συνφωνία ὑπανδρίας καὶ πρῶτον συνοικέσιο θέλου καὶ ποιοῦσιν τὰ κάτω / θεν μέρην ἤγου ὁ μαστρο Ἰωάννης Χαρχαντίλης ὁμάδιν με τὴν συνβίαν του τὴν κερὰ Μαρ / γαρίτα ἔχου θυγατέραν ὀνόματιν Κωνσταντίνα ὅπως σὺν Θεοῦ ἅγιον νὰ πάρου / γαμβρὸν εἰς τὴν ἑαυτήν τος κόρην τὸ μάστρο Γεώργιον υἱὸς τοῦ Ἰωάννη Χαντζῆν διὰ / ἄνδραν της νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὁρίζειν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴν / καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησία. Οὕτως τὴν ἐθέλει καὶ ὁ αὐτὸς μαστρο Γεώργης τὴν εἰρημένην / κερὰ Κωνσταντίνα διὰ γυναῖκαν του νόμιμον καὶ εὐλογητικὴν κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς νόμους καὶ τὰ ἑξῆς: Καὶ ἐν πρώτοις τάζουν οἱ αὐτοὶν γονέοιν τῶν αὐτῶν παιδίων πρῶτον τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν τος. / Ἔπειτα εἰς ὄνομα προίκας ἀρχὴν εἰκόνα μία τὴν ἁγία Ἐκατερίνα καὶ νὰ τὴν ἑορ / τάζουσιν εἰς τὸ ναὸν τῆς χάρης της. Ἔτερην εἰκόνα τὸν ἅγιο Βασίλειο καὶ νὰ τὸν ἑορτάζου /- σιν εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιο τοῦ Ἀμάη εἰς τὴν ἐνορία μας. Ἔτιν τὰ σπίτια ποὺ κάθουν / ται τὴν σήμερον ἤγου δύο καὶ μὲ τὶς μαγαντζάδες τος ὅλα καθὼς εὑρίσκουται / τὰ εὑρισκόμενα ἔξω τῆς πόρτας τῆς Ἑβρακῆς /. Ἀκό / μη τὰ ἀπάνω σπίτια μὲ φοῦρνο καὶ μὲ αὐλές τος καθὼς εὑρίσκουνται. Ἀκόμα / λέγειν ὁ μαστρο Ἰωάννης καὶ ἡ συνβίαν του ὅτιν πῶς ἐπήρασιν ἕνα παιδὶ θηλυκὸν / τὸ ὄνομά της Ἐρήνην παιδὶ τοῦ ποτὲ μαστρο Ἰωάννη Πιταρᾶ καὶ χου το διὰ τὴ ψυχήν τ / ος καὶ ἀνεθρέβουντα καὶ ἔτζι λέσιν τῶν ἄνωθεν παιδιῶν τος ἤγου τῆς θυγατέρας τος / καὶ τοῦ γαμπροῦ τος ὅτιν [[τ]] νὰ τοῦ δώσου ἕνα σπιτάκιν ἀπόποιο σπίτιν θέλου ἀπὸ / αὐτὰ ποὺ τὸς τάζουν. Εἰ δὲ καὶ κάνει τος αὐτινῶν χρεία καὶ δὲν τῆς τὸ δώσουν νὰ εἶναι κρατη / μένουν νὰ τῆς ἀγοράζουν νὰ τῆς δόνου ἄλλο σπιτάκιν. Ἔτιν τὸς ἐδώνου καὶ μπάνκον / ἕνα καὶ κασέλες πέντε καὶ σκανίο ἕνα καὶ τὰ ροῦχα ὅπου τος εὑρίσκουνται ὅλα / τιλάρια σεντόνια κουρτοῦνες μαξιλάρια παπλώματα μπούστους καὶ λινὸ / φορεσιὲς ὅλα ὡς καθὼς τὰ ἔχου νὰ εἶναι ἐδικά τοις. Ἔτζιν καὶ μάλαμα καὶ ἀσῆμι / ὅ,τι τὸς εὑρίσκεται ὅλο ἐδικόν τοις. Ἀκόμην καὶ ἀπὸ ἄσπρα καὶ σκρίτα ὅσαν τός εὕρε / θοῦ ἀποθανόντας τος ὅλα ἐδικάν τος. Ἀκόμα τὸ ἀμπέλιν ποὺ ἔχει

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀγορὰ ἀπὸ / τὸ μισὲρ Τζωρτζέτον Κοντοπίδην στὰ Καλαμουριὰ καὶ αὐτὸν ἐδικόν τος. Ἕτερον ἀμπέ / λι τὸ ἔχει ἀγορὰ ἀπὸ τὸν παπὰ Σταμάτην Σέρθην καὶ εἶναι ἕνα μὲ τὸ ἄνωθεν καὶ αὐτὸ ἐδικόν τοις. Ἀκόμην τὸ ἀμπέλιν ὅπου κρατεῖν τοῦ Μιχάλην Καβουράκην διὰ ρεάλ / ια δέκα πέντε ἂν τὰ δώσην νὰ τὰ παίρνου νὰ τοῦ δώνου τὸ πράμαν του, εἰ δὲ ἂς εἶ / ναι καὶ αὐτὸν ἐδικόν τος ὅπου εἶναι ἕνα μὲ τὰ πάνων. Ἀκόμη τὰ χωράφια ποὺ ἔχουσιν / εἰς τὸν Μπάπα μαζὶν μὲ τὴν Ἐρήνην τὴν Ἀτρουλίδενα καὶ αὐτὰ ἐδικάν τοις. / Ἀκόμα τὰ χωράφια ποὺ ἔχουσιν εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἁγίου Πνευμάτου καὶ Ἁγίας Σοφί]ας...] / αὐτὰ ἐδικάν τοις ἐντριτεμένα. Ἀκόμη τὰ χωράφια στὴν Φανερωμένην τὰ [ἔ] / χουσιν μαζὶν μὲ τὸν Ἀφεντότοπον τὸ σινιὸρ Τζωρτζάκην Σουμαρούπα καὶ αὐτὸς ἐντριτεμέν⟨α⟩. Τ' ἄ / νωθεν ἀντρόυνο μαστρὸ Ἰωάννη καὶ κερὰ Μαργαρίτα πῶς νὰ κάθουνται μαζὶν ὅλοι / μὲ τὰ παιδιάν τος νὰ ζωοτροφοῦνται μαζὶν ἕως ὅλη τος τὴν ζωήν. Καὶ ἀνίσως καὶ εἰσὲ / καιρὸν δὲν ἐθέλασιν ταιριάζουν νὰ κάθουνται μαζὶν νὰ μπορῆν ὁ μαστρον Ἰωάννη / καὶ ἡ συνβίαν του νὰ καθίζουν εἰς τίμια κατοικία. Τὰ σπίτια νὰ πορεύγουνται καὶ / νὰ ἔχου τὴν ἀπόρεψήν τος ὅσαν τοκάρειν καὶ νὰ παίρνου καὶ ὅλα τος τὰ ἐμισάν ἀ / πὸ τὴ νιτράδαν τῶν μπραμάτων ὁπού τος ἐτάζουν. Νὰ πορεύουνται ἕως τὴν ζωήν τος / ἀντρὸς καὶ γυναῖκα καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τος καὶ τῶν ἐδυονῶν ὅλα πάλι τῶν παιδίων / τος καὶ νὰ μὴν ἔχουν ἐξουσία μήτε νὰ πουλήσουν μήτε νὰ χαρήσου μήτε διὰ τὴ ψυχὴν / τος νὰ κάμου οἱ αὐτοὶν γονέοι, παρὰ ὅτι νὰ κάθουνται καὶ νὰ τρῶσιν ὡς ἄνωθεν γρά /- φομεν καὶ τὰ ἑξῆς. /= Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος τάζειν καὶ ὁ γαμπρὸς ἀρχὴν [[καὶ]] ζητᾶ νὰ ἔχην τὴν εὐχὴν τοῦ / ἀφέντην του Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τῶν γονέων του. Ἔπειτα τάζειν ἕνα κομμάτιν / χωράφιν ὅπου ἔχειν ἀπὸ γονικόν του εἰς τὰ Κάτων χωριά. Ἀκόμη ἕτερον χωράφιν / μὲ συνκιὲς μέσαν καὶ μὲ βρύσην τόχε ἀγορὰ ἀπὸ τον Καψοχείλη καὶ ἔχει τον ἕνα / μὲ τὸ ἄνωθεν. Ἀκόμα τὰ πράματα ὁποὺ ἐγόρασεν στὸ Σανκρὶν ἀπὸ κατωθιό / ἀπὸ τὸν ἀνεμόμυλο ἀπὸ τὸν Ἰωάννη τὸ Γαβρὰ τὰ σύνπλια τοῦ σινιὸρ Νικολετάκην Σου / μαρούπα χωράφια τρία καὶ μὲ τὸ περδιγάρι τος. Ἀκόμη ἕτερον χωράφιον ἐκεῖν / σιμὰ τόχει ἀγορὰ ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Τζικνιᾶ. Ἀκόμην ἕτερον χωράφιν εἰς στὸν / τόπον τόχει ἀγορὰ ἀπὸ τὴ Μουλαροῦ. Ἀκόμα δύο κομμάτια χωράφια στὸ Πολύχνι / μέσα στοῦ Καφατίνην ἀγορά του. Ἀκόμα εἰς τὸ Ἀπάνω Σανκρὶ μιὰ κατοικία / σπίτια μὲ τὴν αὐλήν τος καθὼς εὑρίσκουνται. / / Ἀκόμα καὶ τὸ / ἀργαστῆρι / ποὺ ἔχουσιν / μὲ τὸ Λευτέ / ρη Καρατζι / ᾶ στὸν ἅγην / Ἠλία. / Ἔτι τραπέζιν ἕνα μὲ τὰ σύρ / ματα καὶ ἕνα πάπλωμα μεταξωτόν. Ἀκόμην καὶ βουλωτῆριν μαλαματένον ἕ / να καὶ ἕνα δακτυλιδάκιν. Ἔτιν καὶ καρπέτα καινούρια μία καὶ ὅ,τι ὅλα του εὑρίσκου / ται ἀπὸ σιρμὲς καὶ τὰ ἑξῆς κάνοντας καὶ κοντετζιόνε πεθερὸς καὶ πεθερὰ / καὶ γαμπρὸς ὅτιν εἰ μὲν καὶ οἰκονομίσην ἀφέντης ὁ Θεὸς καὶ κάμου παιδία ἐκ τῆς / σαρκός τος νὰ εἶναι τὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅσαν τάζουν αὐτινῶν καὶ τῶν παιδίων τος. Εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν / τὸ ὁρίσην καὶ μείνου ἄκληροιν ἤγου ἀποθάνου ἄκληροιν τὰ ὅσαν ἔταξαν νὰ / στρέφουνται εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους ἐδικοὺς κατὰ τὴν παλαιὰ συνήθεια καὶ τὰ ἑ / ξῆς. Εἰς ὅλο τὸ παρὸν γεγραμμένον ἔμειναν κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν / [.....] καὶ ἀλληλογί[ση... ἀ]φεντίας ρεάλια πενήτα ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιώνεται / [προσκα]λώντας καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρῶν τος.—

/ [Νι]κόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθεν—

/ —Καλλίνικος ἱερεὺς μοναχὸς Πολέμαρχος μάρτυρας ὡς ἄνωθε:—

/ —ὁ σακελλάριος Ναξίας Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης μάρτυρας

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.—

14

Πώλησι

φ. 13r

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

/ Ἐβγαλμένην

/ +Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ἐν μηνὶ Μαρτίου 26/ εἰς τὸ ἀργαστῆρι κἀμοῦ / τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν ὁ κυρ Νικόλας Βάβουλας καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ἡ / κερὰ Καλὴ θυγάτηρ τοῦ τοῦ κὺρ Ἰωάννη τοῦ Στεφάνου λέγοντας ἡ αὐτὴν κερὰ Καλὴ τὸ πὼς νὰ ἔχην / καὶ νὰ τῆς εὑρίσκουται ἀπὲ γονικάν της δύο ἄχτια χωράφιν εἰς τὸ μέρος τῶν Σινφώνων σὺν / μπλια τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἄνωθεν κυρ Νικόλα ἀκόμη ἄλλο ἕνα κομματάκιν ἀχτὶν ἀπὸ τὴ / ν ἀπάνω μεριὰ ποὺ τὸν Ἰμπρίνια. Ἀκόμη καὶ εἰς τοῦ Κολοκυθᾶ πέρα τὸ πράμα τῆς / ἐνγγίζειν ἀπὸ πᾶσαν δέκα τὸ ἕνα τοῦτα ὅλα τὰ ἄνωθεν χωραφάκια ἀπὸ τὴν / σήμερον ἡ αὐτὴν κερὰ Καλὴ τὰ δίδειν καὶ παραδίδει τα καὶ τέλεια τὰ ξεπουλεῖ τοῦ ἄνωθεν κὺρ Νικόλα ο διὰ ρεάλια δύο ἤτοιν (νούμερο) 2/ καθὼς ἐσυνφωνήσασιν ἀναμε / ταξύν τος καὶ ἐβγάλασιν καὶ τὸ βοϊβονταλίκιν τὴν ὁποία πληρωμὴν καὶ τιμὴν τῶν αὐτῶν / πραμάτων καθομολογᾶ ἡ αὐτὴν πουλήτρα πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέντα ἀπὸ / τὸν ἄνωθεν ἀγοραστὴν τὸν κυρ Νικόλα καὶ κράζεται πληρωμένην καὶ ξεπληρωμένην / ὡς ἕναν ἄσπρον. Καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἐκδύνεται καὶ ἀποκδύνεται ἀπὸ τὰ αὐτὰ πρά / ματα καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν καὶ ἐντίνειτα καὶ παραδίνειτα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ / αὐτοῦ ἀγοραστῆν νὰ τὰ κάμην ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πράματα ἐδικάν του καὶ ἀγοράν του / πουλήσειν χαρίσειν ψυχικὸν τὰ δώσειν καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὁπού νὰ ἤθελε / εὑρεθεῖν κανεὶς νὰ τοῦ δώσην πείραξιν ἢ νὰ